

XLII.

Betræktning

Udkast til Lov angaaende nogle Foranstaltninger til Gnuusdyr- og især Hesteavlens Fremme.

(Udgivet af Folkethingets Udvalg den 21de November 1860.)

Den væsentligste Forandring, som nærværende Lovudkast gjør i Loven af 31te Marts 1852, er Ophævelsen af Landstutteriet.

Der har for Udvalget været fuld Anledning til, noie at tage under Overveelse, om ikke Ophævelsen af denne Institution vil virke hæmmende paa Udviklingen af Danmarks Hesteavl, og om det ikke staaer til at befrygte, at det Skidt, man saaledes er i Begreb med at gjøre, om kortere eller længere Tid vil fortrydes.

Udvalgets Fleertal, tør ikke udtale noget Bestemt herom.

Endeel af dens Medlemmer kan dog ikke fravige den Anskuelse, at et Landstutteri, styret efter rigtige og vel overveiede Principer, i og for sig vilde være den heldigste Naade, hvorved Staten kunde yde sin opmuntrende og understøttende Hjælp til Landets Hesteavls Forbedring; men paa den anden Side maa det ogsaa indrømmes, at Landstutteriets hidtilværende Virksomhed har en Opinion imod sig, at det har tabt Tilliden hos en stor Deel af den hesteopdrættende Deel af Befolkningen, og at selv alene som Følge heraf, Landstutteriets Virksomhed, i alt Fald i den nærmeste Fremtid, vil være hæmmet.

Gaaende ud herfra kan hele Udvalget tiltræde Udkastet, forsaavidt Spørgsmaalet angaaer Landstutteriets Ophævelse.

Udvalget er ligeledes efter noie Overveelse kommet til den Overbeviisning, at det i det Hele taget maa tiltræde det Princip, hvorpaa Udkastet er bygget, nemlig at Staten ved sin Understøttelse søger at fremhjælpe Gnuusdyravlen i Almindelighed, og især Hesteavlen, ved Uddeling af Præmier.

Men idet Udvalgets Fleertal saaledes anerkjender det Principielle i Udkastet, kan det dog ikke i det Hele, og navnlig i et væsentligt Punkt ikke tiltræde den practiske Gjennemførelse, der er givet i Udkastets Paragrapher.

Udkastet gaaer ud fra den visnok aldeles rigtige Grundsatning, at den Understøttelse, Staten hidtil har ydet Landets Hesteavl gjennem Landstutteriet, ikke for Fremtiden bør undrages den. Men idet Udkastet saaledes tilstaaer et Bidrag fra Statens Side, lægger det med det Samme, for en stor Deel, Sagen og Virksomheden over i Amtsraadenes Hænder.

Dette sidste, nemlig Amtsraadenes umiddelbare Inddragning i denne Sag, formener Udvalget ikke at være heldig, deels fordi Amtsraadenes Virksomhed i det Hele taget er en anden, og deels fordi saadant lettelig kan have en ikke ønskelig Indflydelse paa disses Sammen-

fatning.

Udvalget er af den Formening, at de naturlige Bærere af denne Sag maae være de landsøconomiske Foreninger. Herti er hele Udvalget enigt; men det har deelt sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Uddelingen af endeel af Sta-